

Sikkerhed for. Jeg antager, at det vilde være meget vanskeligt for Ministeriet at vedblive at være Ministerium samtidig med, at Middelgrundsforsøret og Frilageret henstaa som ufuldførte. Men hvis den ærede Konsejlspræsident har en anden Opfattelse paa dette Punkt, hvis det virkelig er Ministeriet muligt at frasalbe disse Positioner, saa synes det mig, at der aabner sig en ny og uventet Udsigt til at faa en Finansloov. Det er noget, som ikke jeg, men kun den ærede Konsejlspræsident kan have nogen Mening om, hvor vidt det fra Ministeriets Side er muligt at lade disse Ting staa eller gaa tilbage. Det vilde glæde mig meget, forstkrer jeg, om der var en saadan Mulighed. Den anden Mulighed, at dette Ting skulde forandre sin Stilling fra Marts Maaned, tror jeg ikke, nogen kan have mindste Forventning om. — Mig forekommer det meget mærkeligt at høre Finansministeren tale om alvorlig Forhandling med Oppositionen om almennyttige Foranstaltninger, men det var ganske vist sammeldtrykt, vi horte fra det ærede Medlem for Røbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), ogsaa han var villig til enigt Samarbejde og en virkelig Forhandling. Hver Gang jeg hører disse Udtryk om enigt Samarbejde og virkelig Forhandlingspolitik og alvorligt Samarbejde med os fremsat fra Højres Side, saa bliver jeg flaaet af Forbavselse, thi jeg begriber ikke, for hvem vore ærede Modstandere egentlig udtale sig. Os kunne de dog sandelig ikke stusse, vi ere gammel vant til at se baade den virkelige Forhandlingspolitik, der er ført fra Højres Side, og det enige Samarbejde, som fra den Side bliver tilbudt. Jeg tror virkelig, det er en Fjæl, at den Side af vor Politik, som vi kalde Højre, har afsluttet sig altsfor meget. Det er saadanne Udtalelser, som uden Tvivl kunne lyde plausibelt paa Højremøder, hvor man har været mindre opmærksom paa, hvad der er foregaaet i de sidste Aars Politik, men som dog her i Folketinget maa lyde høist overraskende. Og navnlig er det meget forbavsende, naar der tales om enigt Samarbejde paa dette Finansloovforslag, og det var jo heller ikke udelukket i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Røbenhavns 4de (Scharling), for at faa en Finansloov ud af dette. Det er af den Slags Ting, som det kun kan overraske at høre, og jeg forstaaer næppe, hvorledes noget Medlem virkelig kan have lyst til at fremsætte Bemærkninger af den Art.

Det ærede Medlem for Røbenhavns 4de Valgkreds morede sig med en Taktik, som han vistnok har brugt mange Gange tidligere, og som meget ofte er brugt fra den Side. Naar

der optræder mere end et Medlem af Oppositionen og taler om den samme Sag, er det jo givet, at forskellige Mænd ikke kunne udtale den samme Mening ganske med de samme Ord, da vilde det jo ogsaa være overflødigt, at mere end en talte, naar de brugte ganske de samme Ord om den samme Sag. Men strax kommer der saa et Medlem fra den anden Side og siger: naar den samme Tanke udtrykkes af to Medlemmer med forskellige Ord, at der er et afgjort Svælg og en stor Uoverensstemmelse mellem dem. Jeg tror, at vi ganske kunne spare os dette, det have vi jo opdaget for længe siden. Naar der var nogen Forstel i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Præsto (Bøjsen), og mine Udtalelser, saa laa det ganske simpelt deri, at hvad han havde udtalt, var det overflødigt for mig at udtale. Navnlig havde jeg meget ringe Grund til at fortælle, hvad jeg vil, thi jeg har stor Tvivl om, at det vil interessere noget eneste Menneske her. Naar en Mand fortæller mig, hvad han vil, og jeg ikke har nogen Forestilling om, hvad han kan, saa interesserer det mig ikke overdrevent meget. Men naar jeg har en levende Forestilling om, at den Mand ingen Ting kan, saa interesserer det mig slet ikke, hvad han vil. Min Opfattelse af min egen Stilling her i Tinget og af dette Tings Stilling overhovedet er nu den, som jeg ved mange tidligere Lejligheder har haft Anledning til at udtrykke, at, naar der ingen Forsætning er, saa kan Folketinget ingen Ting. Det har jeg gentaget meget ofte, og det er Grunden til, at jeg ikke her finder Anledning til vidtløftigt at udtale mig om, hvad der er min Mening om Fremtidens Lovgivning her i dette Land. I Øjeblikket ere vi ikke i Stand til at udføre noget som helst mod vore Modstandere. Og efter at de have bragt det dertil, at en Uoverenskomst fra Højres Side rent egoistisk set vilde være en Taabelighed, fordi det er noget, de aldeles ikke behøve, fordi de kunne faa alt, hvad de ønske sig, saa ser jeg Fremtiden ligge saa gold for os, at en nærmere Udvikling af Fremtidsdrømme vilde forekomme mig ganske ortseløs. Kun een Ting er jeg ganske sikker paa, at vi kunne, og det er, at vi kunne hindre, at den nuværende Tilstand faar Lovlighedens Præg, vi kunne hindre, at denne Tilstand gaar over til at være en normal Tilstand. Det synes mig, er det, vi kunne, og jeg vil derfor ogsaa ende med at sige, at det er det, jeg vil.

Bøjsen: Det ærede Medlem for Røbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) rettede ogsaa nogle Bemærkninger til mig. De angik forøvrigt nærmest Forhandlings-